

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 05.12.1973, sp. zn. 7 Co 469/73, ECLI:CZ:KSUL:1973:7.CO.469.1973.1

Číslo: 52/1974

Právní věta: Předpoklady pro přiznání nároku na mzdové vyrovnání pracovníku podle ustanovení § 3 vyhlášky č. 74/1970 Sb. jsou dány i u pracovníka, který se stal členem jednotného zemědělského družstva a začal v důsledku toho vykonávat práce v tomto družstvu.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 05.12.1973

Spisová značka: 7 Co 469/73

Číslo rozhodnutí: 52

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Jednotná zemědělská družstva, Mzda

Předpisy: 74/1970 Sb. § 3 99/1963 Sb. § 221 odst. 1
§ 221 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 52/1974 sb. rozh.

Předpoklady pro přiznání nároku na mzdové vyrovnání pracovníku podle ustanovení § 3 vyhlášky č. 74/1970 Sb. jsou dány i u pracovníka, který se stal členem jednotného zemědělského družstva a začal v důsledku toho vykonávat práce v tomto družstvu.

(Usnesení krajského soudu v Ústí nad Labem z 5. 12. 1973, [7 Co 469/73](#))

Okresní soud v Děčíně zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal proti žalovanému JZD v M. zaplacení částky 2535 Kčs s přísl. jako mzdové vyrovnání podle ustanovení § 3 vyhlášky č. 74/1970 Sb.

Žalobce v odvolání proti tomuto rozsudku namítal, že soud prvního stupně nesprávně posoudil otázku jeho nároku na mzdové vyrovnání, když po uvolnění z předchozího zaměstnání nastoupil do práce v jednotném zemědělském družstvu.

Krajský soud v Ústí nad Labem zrušil rozsudek soudu prvního stupně a věc mu vrátil, aby ve věci dále jednal a znovu rozhodl.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně zjistil, že žalobce byl do 31. 5. 1972 zaměstnán jako řidič podniku S. Ke dni 30. 6. 1972 mělo být pro nerentabilnost zrušeno středisko autodopravy uvedeného podniku, pro které žalobce pracoval, a žalobce tak ztrácel možnost dalšího pracovního uplatnění u této organizace. Došlo proto k dohodě mezi žalobcem a podnikem S. o skončení pracovního poměru k 31. 5. 1972. Od 1. 6. 1972 pracoval pak žalobce jako člen žalovaného JZD v M.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 74/1970 Sb. přísluší uvolněnému pracovníku, který po skončení pracovního poměru bez zbytečného průtahu nastoupí zaměstnání v jiné organizaci, mzdové vyrovnání od uvolňující organizace ve výši rozdílu mezi průměrným hrubým výdělkem na původním pracovišti a mezi hrubým výdělkem dosahovaným na novém pracovišti, a to od nástupu nového zaměstnání po dobu tří měsíců. Podle ustanovení § 3 odst. 6 citované vyhlášky vyplácí mzdové vyrovnání organizace, která přijala pracovníka do zaměstnání. Vyplacenou částku mzdového vyrovnání uhradí této organizaci uvolňující organizace.

Soud prvního stupně vycházel ve svém rozhodnutí, kterým žalobci nepřiznal nárok na mzdové vyrovnání, z názoru, že žalobce po skončení pracovního poměru u podniku S. nenastoupil do „zaměstnání“, protože se stal členem JZD, a že povinnost podle ustanovení § 3 odst. 6 vyhlášky č. 74/1970 Sb. má pouze ta organizace, která pracovníka přijme „do pracovního poměru“.

S tímto závěrem nelze souhlasit.

Účelem vyhlášky č. 74/1970 Sb. je po přechodnou dobu hmotně zabezpečit pracovníky, kteří jsou uvolňováni ze svého dosavadního zaměstnání v souvislosti s prováděním strukturálních změn v národním hospodářství, s likvidací neefektivních provozů, se snižováním správního a řídicího aparátu a s jinými racionalizačními nebo organizačními opatřeními (§ 1 této vyhlášky).

K ukončení pracovního poměru žalobce u podniku S. došlo v důsledku zrušení střediska autodopravy a vyhláška č. 74/1970 Sb. se na něho nepochybně vztahuje (§ 1 odst. 2 písm. a/ této vyhlášky).

Vyhláška č. 74/1970 Sb. neuvádí pojem „pracovní poměr“ a přiznání nároku na mzdové vyrovnání podmiňuje tím, že musí jít o pracovníka, který „bez zbytečného průtahu nastoupí zaměstnání v jiné organizaci“.

Je nepochybné, že žalobce, kterého nutno považovat za pracovníka ve smyslu vyhlášky č. 74/1970 Sb., se stal členem JZD bez zbytečného průtahu. Není pochybností také o tom, že za „jinou organizaci“ nutno považovat i JZD, které je socialistickou právnickou osobu (§ 9 odst. 1 zákona č. 49/1959 Sb.).

Pojem „nastoupí do zaměstnání“ je ovšem širší než pojem „pracovní poměr“ ve smyslu části druhé zákoníku práce. 1) Členství v JZD není jen vyjádřením určitého právního vztahu, ale má zcela konkrétní náplň, zejména obsahuje povinnost člena osobně vykonávat vymezené pracovní povinnosti. Tato činnost, tato práce člena pro JZD je jeho zaměstnáním. Jiný výklad by odporoval jak smyslu vyhlášky č. 74/1970 Sb., tak i běžnému významu pojmu „zaměstnání“.

Žalobce tedy splňuje předpoklady pro přiznání nároku na mzdové vyrovnání podle ustanovení § 3 vyhlášky č. 74/1970 Sb. a bude na soudu prvního stupně, aby v dalším řízení zjistil výši tohoto nároku; touto otázkou se totiž soud prvního stupně v důsledku svého odlišného názoru nezabýval.

Byl proto rozsudek soudu prvního stupně zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí (§ 221 odst. 1, 2 o. s. ř.).

1) Úplné znění zákoníku práce se změnami a doplňky bylo vyhlášeno pod č. 42/1970 Sb.